

Samme, at ogsaa mig er det forekommet, at denne Commission var nogenlunde rigeligt afslagt. At sætte en saadan Taxt paa den, som den ærede sidste Taler gjorde, eller rettere at gjøre en saadan Bærdiansættelse af Arbejdet efter de Anskuelse; den ærede sidste Taler har yttret, forekommer mig imidlertid at kunne fremkalde adskillige Grindringer, som dog jeg ikke skal tillade mig. Jeg skal overhovedet ikke gaae videre i denne Sag, da jeg maa være af samme Anskuelse, som blev yttret i Udvalget til mig, at det er noget kildent at vurdere en Andens Arbejde, især naar denne Børderingssum griber ind i Forhold, som ikke kunne komme til orde her.

Finantsministeren: Med Hensyn til Forslagene under Nr. 43 og 44 har jeg efter Ordføreren's Udtalelse Intet videre at bemærke. Hvad Forslaget under Nr. 45 angaaer, da maa jeg dog rigtignok troe, at det er mindre hensigtsmæssigt, at anstille en saadan Sammenligning, for at udfinde Taxten paa, hvad den omspurgte Commission's Arbejde skulde være værd, end den, der af en af Forslagsstillerne er anstillet. Jeg troer, at den Commission, hvorom her er Tale, aldeles ikke kan sammenlignes med de mindre betydende Commissioner, som den ærede Rigsdagsmand paabe- raabte sig, og jeg maa tillige gjøre opmærksom paa den særegne Omstændighed, at den Commission, hvorom her er Tale, vælges umiddelbart af den lovgivende Magts forskjellige Bestanddele, og at der gives den en Magt, som ikke let her i Landet tilforn en Commission har havt. Jeg troer, at man nogenlunde kan stole paa, at det Beløb, som det af Regjeringen er anseet sømmeligt at byde disse Mænd i Honorar for deres Arbejde, vil svare til vore Forhold i det Hele. Om det er tilstrækkeligt eller ikke, kan ikke være den afgjørende Tanke for Regjeringen; Regjeringen har taget Hensyn til, hvad den ansaae det for sømmeligt at byde som Honorar for de paagjældende Forretninger. Hvad Diæterne angaaer, da skulle de ikke være en Betaling for Arbejde, men en Erstatning for Udgifter, og derom har jo allerede tidligere en Afgjørelse fundet Sted.

Black: Den høitagtede Finantsminister har sagt, at det ikke var sømmeligt, at byde

denne Commission 6 Rbd. 2 Mk. daglig, foruden fri Transport. Det forekommer mig, at det er sømmeligt, efter vort Forslag, at byde dem 6 Rbd. 3 Mk. om Dagen. Jeg kan ikke indrømme, at det er et saa særdeles vanskeligt Hverv, man her har overdraget dem, at bestemme, hvad en Fæster kan taale at give af en Gaard i Jndfæstning, og derefter at bestemme dens Pris.

Ordføreren: Jeg vil tillade mig i Korthed at fremsætte de Grunde, hvorfor Udvalget har troet ikke at burde fravige Regjeringens Forslag. Det har væsentligt været af Hensyn til, at den Commission, hvorom her er Tale, vil komme til at bestaae af Mænd, som man nøder til flere Aar efter hinanden at opgive deres private Forretninger og opholde sig 7 Maanedes af Aaret paa et ganske andet Sted. Naar man tvinger en Mand til at paatage sig en Forretning af den Bestaaffenhed, maa man give ham et Bederlag, som kan antages at svare til, hvad han ellers med Rimelighed kunde vente at bringe ud af sin Tid, og naar Rigsdagen, hvert Thing for sig, giver eet af sine Medlemmer en saadan Forretning, maa man holde ham skadesløs, og jeg maa her gjøre opmærksom paa, at om maafee Thinget i den Henseende kunde være strengt mod det Medlem, det har udnævnet af sin egen Midte (Hør!), har det ogsaa Hensyn at tage til det andet Thing, som ligeledes har udnævnt et Medlem af sin Midte. Vi have nedsat Diæterne, fordi vi have betragtet det som et Spørgsmaal af en anden Natur, et Spørgsmaal, der hænger nøie sammen med Ansættelsen af den Sum, der antages at være passende at udrede til Embedsmænd, for at give dem Midler til at subsistere paa de Steder, hvor de skulle opholde sig; men, forsaavidt der er Spørgsmaal om Honorar, have vi troet, af de Grunde, jeg har nævnet, at burde fastholde det af Regjeringen Foreslaede.

Sørensen: Det er nu min Betragtning, at det med Hensyn til de Forretningers Udførelse og Lønning for samme, som Rigsdagen selv bestemmer, bør være en Grundsaetning for Rigsdagen, at gjøre det saa sparsommeligt, tarveligt og passende, som Rigsdagen selv fordrer det af Regjeringen, hvor denne ansætter Løn-